

عنوان مقاله:

موازنه انسان گرایانه: گرانیگاه نسبی گرابی فایراند

محل انتشار:

فصلنامه روش شناسی علوم انسانی، دوره 20، شماره 80 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محسن خادمی - کارشناس ارشد فلسفه علم، دانشگاه صنعتی امیرکبیر

غلامحسین مقدم حیدری - ستادیار پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

نسبی‌گرایان قائلند که هیچ معیار مطلق عینی جهان‌شمولی وجود ندارد و بنابراین، همه داورها زمینه‌محورند. ازاین‌رو، تمام امور از امور مربوط به زیبایی‌شناسی گرفته تا معارف بشری و حتی اصول اخلاقی نسبی‌اند؛ یعنی، در نسبت با زمان، مکان و فرهنگی خاص معنا می‌یابند. ازاین‌رو، هر فردی/ سنتی هر کاری انجام دهد، بنا به بستر فرهنگی - اجتماعی خاصی که در آن قرار دارد، صائب و محق است. پلفایراند، فیلسوف نسبی‌گرای اتریشی‌آمریکایی، نخست میان دو نوع نسبی‌گرایی تمییز نمی‌نهد: نسبی‌گرایی سیاسی و فلسفی. ما در این مقاله با تمرکز بر نسبی‌گرایی سیاسی فایراند نشان می‌دهیم که نسبی‌گرایی‌مد نظر او ابداً تساوی‌گرایی نیست، بلکه ملاحظات انسان-گرایانه مرکز ثقل نسبی‌گرایی او است. در پرتو همین ملاحظات است که او پلورالیسم، دموکراتیسم و آنارشیزم نظری را بر دیگر مکاتب رقیب ترجیح می‌دهد.

کلمات کلیدی:

فایراند، نسبی‌گرایی، دموکراتیسم، آنارشیزم و پلورالیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1298804>

